

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/70/2024
Identifikačné číslo spisu:	2321010696
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2321010696.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného O. Z. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. c). ods. 5 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 17. júna 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného O. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. apríla 2024, sp. zn. 5To/9/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. Z. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Galanta (ďalej tiež „okresný súd“) z 23. marca 2023, sp. zn. 17T/52/2021 bol obvinený O. Z. (ďalej tiež „obvinený“) uznaný za vinného zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. c), ods. 5 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

-dňa 29. januára 2004 v Galante, na ulici Z. Kodálya č. 1629/48, na pobočke Sociálnej poisťovne v úmysle neoprávnene získať pre seba finančný prospech požiadal o priznanie invalidného dôchodku, kde si nárokoval jeho priznanie spätne od dňa 30. augusta 2002 s diagnózou mentálna retardácia v pásme debility, na základe ktorej mu dňa 16. marca 2004 posudková komisia Sociálnej poisťovne pobočka Galanta v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov priznala invalidný dôchodok od obdobia 30. augusta 2002, pričom obžalovaný diagnózu mentálna retardácia predstieral, čo vyplynulo aj zo znaleckého posudku č. 23/2021 a č. 10/2021 a úspešne absolvoval skúšku z odbornej spôsobilosti viesť motorové vozidlo, kde mu bolo dňa 21. novembra 2002 udelené vodičské oprávnenie pre skupiny B, AM a dňa 01. mája 2004 pre skupinu B1, napriek tomu, že absolvovanie vodičského kurzu si vyžaduje určité mentálne schopnosti, čím uviedol Sociálnu poisťovňu pobočka Galanta do omylu v otázke splnenia podmienok pre poskytnutie invalidného dôchodku, ktorý poberal neoprávnene za obdobie od 30. augusta 2002 do 04. septembra 2018 a spôsobil tak Sociálnej poisťovni, so sídlom 813 63 Bratislava, Ul. 29. augusta 8 - 10, IČO: 30 807 484, škodu v celkovej výške 59.103,96 Eur.

Okresný súd za tento trestný čin uložil obvinenému O. Z. podľa § 225 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovni, a.s. škodu spôsobenú trestným činom vo výške 59.109,96 Eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal Sociálnu poisťovňu, a.s. so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces. Okresný súd taktiež podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému aj povinnosť nahradiť poškodenej V. N. škodu vo výške 3.000,- Eur.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil právoplatné výroky o treste uložené obvinenému rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 17. januára 2019, sp. zn. 1T/79/2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 24. novembra 2020, sp. zn. 3T/131/2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava III z 27. apríla 2021, sp. zn. 3T/131/2020, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na podklade odvolaní obvineného, jeho manželky a prokurátora, Krajský súd v Trnave rozsudkom z 18. apríla 2024, sp. zn. 5To/9/2024 rozhodol tak, že výrokom pod bodom I. podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol vo výroku II. tak, že podľa § 225 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil obvinenému, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Na výkon trestu ho Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“) zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona krajský súd zrušil právoplatné výroky o treste uložené obvinenému rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 17. januára 2019, sp. zn. 1T/79/2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 24. novembra 2020, sp. zn. 3T/131/2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava III z 27. apríla 2021, sp. zn. 3T/131/2020, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Výrokom v bode III. krajský súd rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody poškodenej Sociálnej poisťovne, a. s. a poškodenej V. N.. Napokon vo výroku pod bodom IV. rozhodol tak, že podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol odvolanie F. Z., manželky obvineného ako oneskorene podané.

Proti výrokom výroku o vine a treste rozsudku krajského súdu podal obvinený O. Z. prostredníctvom obhajkyne JUDr. Michaely Maťuchovej dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. k) Trestného poriadku, t. j. z dôvodu, že malo byť zásadne porušené právo na obhajobu, napadnuté rozhodnutie má byť založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a proti obvinenému sa malo viesť trestné stíhanie, hoci malo byť neprípustné.

Úvodom svojho dovolania obvinený sám uviedol, že pred okresným súdom učinil vyhlásenie o jeho vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré však podľa názoru obvineného nemá byť právne účinné, pretože obvinený nemal byť na takéto vyhlásenie „rozumovo zdatný“, a to vzhľadom na jeho zdravotný stav. V tejto súvislosti poukázal na to, že jeho bývalý obhajca v základnom konaní, krajskému súdu doručil podanie z 23. novembra 2023, v ktorom uviedol, že: „...obžalovaný na jeho presvedčanie učinil vyhlásenie, že je vinný, čo určite nezodpovedalo jeho postoju a názoru jeho najbližšej rodiny, nakoľko sa cíti byť nevinný.“ Obvinený následne ďalej spochybnil ním uskutočnené vyhlásenie o vine, súdom vytýkal, že sa nezaoberali „vážnosťou jeho vyhlásenia o vine“, pričom zo znaleckého posudku č. 23/2021 a č. 10/2021 má vyplývať, že obvinený nemal byť schopný si uvedomovať právne následky vyhlásenia o vine a takéto vyhlásenie by neuskutočnil, ak by sa neriadil „mylným“ odporúčaním svojho vtedajšieho obhajcu. V dovolaní ďalej namietol, že v základnom konaní neboli vykonané ním navrhované dôkazy, a to konkrétne ním predložený znalecký posudok psychológa RNDr. W. G. č. 9/2022, ako aj výsluch celkovo 10 posudkových lekárov, ktorí posudzovali jeho zdravotný stav. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku považuje za naplnený tým, že v základnom trestnom konaní, nemala byť skúmaná príčetnosť obvineného podľa § 23 Trestného zákona „pred a v čase spáchania“

skutku. Proti výroku o uložení 5-ročného súhrnného trestu odňatia slobody namietol, že podľa jeho názoru mala byť vzatá do úvahy aj spoluzodpovednosť za zavinenie poškodenej - Sociálnej poisťovne, a. s., ktorej spoluzodpovednosť vyvodzuje zo skutočnosti, že zdravotný stav obvineného posudzovali posudkoví lekári tejto inštitúcie. Zároveň bez konkrétnejšej argumentácie je toho názoru, že v jeho trestnej veci mu mal byť mimoriadne znížený trest na podklade § 39 ods. 1 Trestného zákona. Súd teda mali upustiť od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 ods. 1 Trestného zákona. V závere dovolania, obvinený poprel spáchanie skutku. Podľa jeho vlastných slov, duševnú poruchu- mentálnu retardáciu stredne ťažkého stupňa nesimuloval, ale ňou aj reálne trpí.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd svojím rozsudkom vyslovil, že bol porušený zákon v neprospech obvineného, rozsudky krajského a okresného súdu zrušil, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo na tieto rozsudky nadväzujúce a okresnému súdu prikázal, aby trestnú vec obvineného znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „prokurátorka“), ktorá zdôraznila, že obvinený v základnom trestnom konaní uskutočnil v konaní pred súdom vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v rámci ktorého bol v prítomnosti jeho obhajcu poučený, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Keďže obvinený napáda svojím dovolaním rozhodnutia súdov ponad zákonnú možnosť podania dovolania z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, prokurátorka sa k dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) a k) Trestného poriadku bližšie nevyjadrila. Pokiaľ sa obvinený odvoláva na nepotvrdenú nepričetnosť v čase skutku, tak tvrdenie obvineného o jeho údajnej nepričetnosti bolo vyvrátené znaleckým posudkom z odvetvia psychiatrie MUDr. O. X. č. 23/2021 a č. 10/2021, ako aj výsluchom obvineného na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ obvinený poukazuje na akési mylné, či vynútené vyhlásenie o vine, jedná sa podľa názoru prokurátorky zo strany obvineného o účelové tvrdenie, pretože obvinený bol v konaní pred súdom riadne poučený o význame a následkoch vyhlásenia o vine a pokiaľ sa necítil byť vinný, mohol pred súdom slobodne urobiť iné vyhlásenie. Pokiaľ obvinený namietal nepoužitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, tak uvedená námietka, ako je konštatované v rozhodnutiach dovolacieho súdu, nezakladá žiaden dovolací dôvod. Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

K stanovisku prokurátorky k dovolaniu obvineného sa obvinený a ani jeho obhajkyňa do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, písomne bližšie nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že dovolateľ pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok proti výroku o treste (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania obvineného O. Z. je zjavné, že nie sú naplnené ním uplatnené dôvody dovolania, a preto ho podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol.

V prvom rade je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti už právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie

je taktiež prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Jednotlivé dovolacie dôvody, ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú zákonom dané taxatívne, teda formou uzavretého výpočtu, pričom z hľadiska obsahu, dôvody dovolania (§ 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Trestného poriadku), v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, sú koncipované podstatne užšie. Dôvody dovolania sú teda užšie a striktne obmedzené, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota, nezakladala sa ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie teda nemožno ponímať ako „ďalšie odvolanie“.

V rámci predbežného preskúmania dovolania obvineného (§ 378 Trestného poriadku) predsedom senátu bolo potrebné sa najskôr zaoberať otázkou, proti ktorým výrokom je obvinený oprávnený podať dovolanie. Pre posúdenie rozsahu prípustnosti dovolania obvineného je zásadne významná skutočnosť, že obvinený v základnom trestnom konaní na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom 23. marca 2023, učinil po poučení súdom o následkoch (§ 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku), po porade s jeho obhajcom, procesne perfektné vlastné vyhlásenie o jeho vine (§ 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), ktoré okresný súd po kladnom zodpovedaní predpísaných otázok obvineným (§ 333 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku), vyjadrení strán konania (§ 257 ods. 6 Trestného poriadku), aj uznesením prijal (§ 257 ods. 7 Trestného poriadku). Osobitne dovolací súd zdôrazňuje, že obvinený bol v rámci procesu rozhodovania o prijatí vyhlásenia obvineného poučený o právnych následkoch tohto vyhlásenia, a to ad 1) že súdom prijaté vyhlásenie o vine alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a ad 2) že po prijatí vyhlásenia o vine súdom, v rozsahu v akom obvinený prizná vinu sa nevykoná dokazovanie. V danom prípade obvinený s ohľadom na ním učené vyhlásenie o vine (prijaté súdom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku) a z neho vyplývajúcu nenapadnuteľnosť výroku o vine rozsudku okresného súdu, bol oprávnený podať odvolanie len proti výroku o treste (čo aj využil).

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku, proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia § 369 ods. 2 a § 372 ods. 1 Trestného poriadku, obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti výroku o treste, pretože proti výroku o vine, vzhľadom na jeho súdom prijaté vyhlásenie o vine, ani nemohol podať odvolanie a nie je tak naplnená procesná podmienka dovolacieho konania vyplývajúca z § 372 ods. 1 Trestného poriadku (využitie práva podať riadny opravný prostriedok proti výroku o vine). Zároveň s ohľadom na obsah vyjadrenia prokurátorky, dovolací súd dodáva, že oprávnenie obvineného podať dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nemožno vyvodíť priamo zo znenia ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku, pretože toto ustanovenie (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) výslovne neuvádza oprávnenú osobu podať dovolanie, a preto treba jeho obsah interpretovať súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, v dôsledku čoho proti výroku o vine rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o vine a proti výroku o vine a treste rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, dovolanie môže z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku podať len minister spravodlivosti (bližšie vid' R 12/2017).

Z vyššie uvedených dôvodov a s ohľadom na procesne relevantné skutočnosti prejednávaneho prípadu (uskutočnenie procesne perfektného vyhlásenia o vine obvineným a podanie meritórneho odvolania obvineným proti výroku o treste) je obvinený oprávnený podať dovolanie, iba v takom rozsahu, v akom mohol a meritórne aj využil riadny opravný prostriedok. V trestnej veci obvineného je prípustné podať dovolanie priamo obvineným iba proti výroku o treste, pretože vo vzťahu k výroku o vine, nie je naplnená podmienka dovolacieho konania vyplývajúca z § 372 ods. 1 Trestného poriadku (využitie práva obvineného podať riadny opravný prostriedok - odvolanie). Vyššie uvedené je významné pre rozsah dovolacieho prieskumu, pretože obvinený v dovolaní spochybňovaním jeho vlastného vyhlásenia o vine pre údajný „rozumový nedostatok“, či pre údajný nedostatok „vážnosti“ vôle, namietaním nevykonania dokazovania výsluchom 10 posudkových lekárov a znaleckého posudku psychológa RNDr. W. G. č. 9/2022, či spochybňovaním vlastnej pričetnosti v zmysle § 23 Trestného zákona, napádal výrok o jeho vine, ktorý nie je obvineným prípustné napadnúť dovolaním, pre nesplnenie podmienky dovolacieho konania vyplývajúcej z ustanovenia § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ sa jedná o výrok o treste (súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia), tak dovolací súd zdôrazňuje, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a jednotlivé dovolacie dôvody (§ 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Trestného poriadku) sú vymedzenú užšie ako dôvody pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 321 ods. 1 písm. a/ až f/ Trestného poriadku), a preto aj dovolateľ, ak má byť úspešný v dovolacom konaní, musí venovať náležitú pozornosť vymedzeniu chýb, ktoré namieta v dovolacom konaní, tak aby ním vymedzené chyby boli v rámci jednotlivých dovolacích dôvodov. Judikatúra dovolacieho súdu (S 5/2011) vo vzťahu k výroku o treste ustálila, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku), ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pokiaľ obvinený v dovolaní argumentoval, že súdy v základnom konaní podľa kogentného ustanovenia § 44 Trestného zákona, mali upustiť od uloženia súhrnného trestu, pretože podmienený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom, mu právoplatne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 24. novembra 2020, sp. zn. 3T/131/2020 za pokus podvodu v spolupáchateľstve, ktorým bol zároveň zrušený jeho podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 17. novembra 2019, sp. zn. 1T/79/2018, za jeho ďalší trestný čin podvodu, má byť dostatočný pre ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Túto argumentáciu obvineného nemožno akceptovať, pretože v trestnej veci, v ktorej podal obvinený dovolanie (trestný čin subvenčného podvodu) sa jedná o jeho ďalší majetkový trestný čin zo zisťného motívu, navyiac páchaný s kriminálnou vytrvalosťou po neobvykle dlhú dobu v rozsahu 16 rokov, pričom trest odňatia slobody a skúšobná doba (3 roky podmienne so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 24. novembra 2020, sp. zn. 3T/131/2019), vo vzťahu ku ktorému súdy obvinenému ukladali súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, je na zákonom stanovenej najvyššej možnej hornej hranici podmieneného trestu odňatia slobody a dĺžky skúšobnej doby (§ 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Trestného zákona). Pokiaľ obvinený v dovolaní argumentoval spoluzavinením poškodenej Sociálnej poisťovne, a.s. na skutku, tak uvedená argumentácia okrem toho, že nemá žiaden podklad v dokazovaní, je námietkou proti správnosti zistenia skutkového stavu, ktorá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nenapĺňa (viď aj R/57/2007, S/3/2011, R/7/2011).

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Vyššie citovaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, vo vzťahu k výroku o treste, pripúšťa dva samostatné dôvody, a to nezákonné uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo uloženie nezákonného druhu trestu. V danom prípade Trestný zákon č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 47/2024 Z. z. ustanovuje za spáchanie trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 5 Trestného zákona, trestnú sadzbu s dolnou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a hornú hranicu vo výmere 12 rokov, tak obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov trestu odňatia slobody je náležitým druhom trestom, ako aj trestom uloženým v rámci zákonom stanovenej sadzby. Pokiaľ obvinený v dovolaní sa dovoľával mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody, prakticky bez akejkoľvek argumentácie, tak uvedená námietka obvineného nezakladá žiaden z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku (viď R 51/2014) a taktiež nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Vzhľadom k tomu, že obvinený O. Z. námietkami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody, ani žiadne iné dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.